

[Henry Christensen.]

vil føle, at den frihed til selv at vælge organisationsform, som en ændring af bestemmelserne i lovens § 10 som af os foreslået vil give dem, er noget naturligt, noget, der svarer til deres egen indstilling. Det låser i øvrigt ikke noget fast, men giver dem blot adgang til at vælge selv, så at udviklingen bliver bestemmende.

Man kan naturligvis drøfte, hvilket indhold en sådan friere adgang til at organisere sig skal have. Vi har stillet et forslag. Jeg vil ikke lægge skjul på, at det har været vanskeligt at formulere dette lovforslag; jeg vil ikke lægge skjul på, at der klart er visse saglige hensyn og visse rimelige hensyn, der bør tages. Vi har fundet en formulering, som vi mener er i overensstemmelse med de krav, der kan stilles — den højtærede justitsminister angreb for øvrigt ikke formuleringen — men jeg vil i og for sig erkende, at det er et vanskeligt punkt. Vi synes selv, vi har fundet en rimelig formulering, der afvejer og afbalancerer de modstående hensyn og giver den forøgede og fornødne frihed til funktionærerne, som vi ønsker det.

Jeg skal med disse bemærkninger takke for den velvilje, som forslaget har mødt hos den højtærede justitsminister. Mig forekommer det — også med henblik på den udvikling, der har fundet sted inden for overenskomstområderne — at det ville være naturligt, om folketinget allerede i indeværende folketingsår kunne afklare nogle af disse problemer. Det er derfor mit håb, at vi på grundlag af det lovforslag, vi har fremsat, kan få en forhandling, hvor vi naturligvis gerne ønsker drøftet alle de ting, det er rimeligt at drøfte i situationen. Jeg håber, at arbejdet allerede i indeværende folketingsår kan føre til et resultat. Der er nogle af områderne, hvor et resultat er tiltrængt, og selv om regeringen kan mene, at der er andre områder, den gerne vil vende tilbage til i næste folketingsår, kan man jo godt allerede nu på grundlag af vort lovforslag prøve på at nå frem til resultater og gennemføre dem i indeværende folketingsår.

Egon Jensen: Det er i år 25 år siden, vi fik den første funktionærlov, som loven om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funk-

tionærer i daglig tale benævnes, vel nok fordi den først og fremmest er en beskyttelseslov for funktionærerne. Loven har — bortset fra de kriseagtige ændringer af midlertidig karakter i besættelsesårene — kun været revideret i 1948, og det drejede sig dengang kun om enkelte ændringer om løn under graviditet og løn under indkaldelse samt enkelte andre ting. Stort set er funktionærlovens principper de i 1938 vedtagne.

Den tekniske udvikling på mange af samfundets produktionsområder har gjort, at antallet af funktionærer er forøget meget stærkt; særlig i de sidste 10-15 år er det gået stærkt. Her som på alle livets områder er det klart, at problemerne skifter og nye opstår. De af landets borgere, som er omfattet af funktionærlovens bestemmelser, har ligesom arbejdsmarkedets øvrige lønmodtagere et naturligt ønske om tryghed i ansættelsen bl. a. mod usaglig afskedigelse, og det gælder vel ikke mindst de lidt ældre funktionærer, som i tilfælde af afskedigelse har betydelig større ansættelsesvanskeligheder end deres yngre kolleger. Der er vel også i høj grad grund til at ændre funktionærloven sådan, at den kommer i overensstemmelse med bl. a. de resultater, som Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund gennem forhandling er blevet enig med de modstående arbejdsgivere om. Jeg ved også, at den højtærede sygemeldte arbejdsminister gennem det sidste års tid har arbejdet med netop disse problemer med henblik på fremsættelse af et lovforslag om ændringer af funktionærlovens bestemmelser på en række områder. Det skal dog ikke betyde, at mit parti ikke ønsker at behandle det her foreliggende lovforslag. Det kan jo passende danne grundlag for et udvalgsarbejde, hvorunder vi så yderligere kan tilføje en række ændringer.

Problemet er altså ikke nyt, og det har i allerhøjeste grad vor interesse, selv om man vel nok for 25 år siden var noget skeptisk over for behovet for en funktionærlov. Man må vist erkende, at loven gør god fyldest. Som jeg sagde før, er vi villige til et udvalgsarbejde og er positivt indstillet over for de fleste af lovforslagets punkter. De forskellige ændringer svarer for den største dels vedkommende til de ændringer, der for funktionærområdet, hvad angår handels- og kontorlaget, er opnået inden for dette om-